

**LIETUVOS RESPUBLIKOS LIGOS IR MOTINYSTĖS SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-110 6 IR 24 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018 m. spalio 9 d. išvada Nr. (1.6E)2T-741	2.1. Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo 2 straipsniu nustatyta, kad motinystės socialinis draudimas įstatymų nustatytais atvejais kompensuoja šios rūšies draudimu apdraustiems asmenims dėl motinystės, tėvystės ar vaiko priežiūros prarastas pajamas ar jų dalį. Tuo tarpu teikiamas siūlymas, manytina, neatitiktų minėtos įstatyminės normos, nes pagal ją asmeniui būtų mokama 50 procentų dydžio vaiko priežiūros išmoka net ir tais atvejais, kai asmens pajamos, nurodytos Ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatymo 24 straipsnio 4 dalyje, būtų 100 procentų ir daugiau didesnės už apskaičiuotos vaiko priežiūros išmokos dydį. Be to, teikiamu siūlymu yra išskiriama viena grupė asmenų, kuriems būtų taikomos lengvatinės sąlygos, tuo tarpu atitinkamų nuostatų nesiūloma taikyti nei tėvystės išmokų gavėjams, nei motinystės išmokų gavėjams. Šiame kontekste primintinas asmenų lygiateisiškumo principas, kurio turinys ne kartą aiškintas Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje. Manytina, siūlomas teisinis reguliavimas turėtų būti įvertintas ir pagrįstas minėto principo kontekste.	Neatsižvelgta. Konstitucinis Teismas ne kartą yra pasisakęs, kad vaiko priežiūros išmokų reglamentavimas yra įstatymų leidėjo kompetencijoje. Dėl to įstatymų leidėjas yra laisvas pasirinkti kaip ir koku būdu užtikrinti vaikus auginantiesiems tėvams jų socialines garantijas.
	2.2 Turėtų būti apibrėžtas Ligos ir motinystės projekto 2 straipsnio nuostatų „mokamas vaiko priežiūros išmokos (bendros šių išmokų sumos) ir jo atitinkamą mėnesį turėtų pajamų ir (ar) išmokų skirtumas“ ir „apdraustajam mokama 50 procentų dydžio vaiko priežiūros išmoka“ santykis, t. y. akivaizdu, kad viena nuostata nustatoma bendroji taisyklė (skirtumo mokėjimas), kita – bendrosios taisyklės išimtis.	Neatžvelgta. Įstatymo projekto nuostatos „mokamas vaiko priežiūros išmokos (bendros šių išmokų sumos) ir jo atitinkamą mėnesį turėtų pajamų ir (ar) išmokų skirtumas“ ir „apdraustajam mokama 50 procentų dydžio vaiko priežiūros išmoka“ tarpusavyje nekonkuruoja, nes dirbančiam tėvui (motinai) vaiko priežiūros išmoka mažės ne daugiau kaip iki 50 proc. vaiko priežiūros išmokos.

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraitis

**LIETUVOS RESPUBLIKOS NELAIMINGŲ ATSTIKIMŲ DARBE IR PROFESINIŲ LIGŲ SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO
NR. VIII-1509 20 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

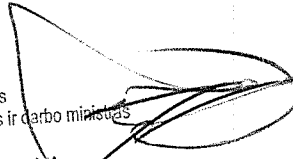
Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018 m. spalio 9 d. išvada Nr. (1.6E)2T-741	Sistemiškai vertinant šį projektą kartu su 2018 m. birželio 28 d. priimtu Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo Nr. VIII-1509 3, 15, 19, 26 ir 27 straipsnių pakeitimo įstatymu Nr. XIII-1339 (ypač šio įstatymo 6 straipsniu), manytina, ir vertinamame projekte turi būti numatytos pereinamosios nuostatos, skirtos tinkamam naujų nuostatų įgyvendinimui.	Neatsižvelgta. Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo Nr. VIII-1509 3, 15, 19, 26 ir 27 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1339 6 straipsnio 4 dalies nuostatos bus taikomos skiriamoms išmokoms apskaičiuoti, tame tarpe ir periodinėms draudimo išmokoms. Skaičiuojant koeficientą „k“, kai į skaičiuojamus laikotarpius pateks asmens draudžiamųjų pajamų laikotarpiai bei bus imamas šalies vidutinis mėnesinis darbo užmokestis iki šio įstatymo įsigaliojimo, šie dydžiai bus padidinti 1,289 karto pagal pakeitimo įstatymo 6 straipsnio 4 dalies nuostatas.

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukurauskis

**LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO NR. I-549 19, 33, 59 IR 60 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018 m. spalio 9 d. išvada Nr. (1.6E)2T-741	Įvertinus šiuo projektu teikiamus pakeitimus, atkreiptinas dėmesys į vertinamo projekto 4 straipsniu teikiamų siūlymų pagrįstumą. Nors projekto rengėjai nurodo, kad „neperskaičiuotų pensijų gavėjų, kurių gaunamos pensijos didesnės už maksimalios neperskaičiuotos pensijos ribą, <...> yra labai mažai, bei tai, kad ši teisės norma buvo aktuali būtent vykdant iki 1995 m. sausio 1 d. paskirtų pensijų perskaičiavimą, siūlytina maksimalios neperskaičiuotos pensijos dydžio atsisakyti, kaip nebeaktualios“, vis tik, manytina, tai nėra pakankamas pagrindas keisti teisinį reguliavimą. Manytina, teisės norma turi galioti tiek, kiek ji gali būti pritaikoma bent vienam jos adresatui.	Atkreiptinas dėmesys į tai, kad dalis nukentėjusiųjų nuo sausio 13-osios įvykių asmenų taip pat gauna neperskaičiuotas pensijas, kurios yra apribotos dėl 1995 metais vykdytos pensijų reformos. Daug metų šie asmenys kreipiasi į politikus, Vyriausybes, kad ši riba būtų panaikinta kaip neteisinga ir skurdinanti Lietuvos Nepriklausomybės gynėjus. Atsižvelgdami į tai, kad ši įstatymo norma itin aktuali buvo pirmą dešimtmetį po 1995 metų, kai socialinio draudimo pensijų sistema buvo tik pradėjusi veikti, o šiuo metu pensijų sistema pakeista dar kartą (pereita prie apskaitos vienetų sistemos), darosi nebesuprantama nei tokias pensijas gaunantiems žmonėms, nei institucijoms, kokia seno, buvusio teisinio reguliavimo esmė ir prasmė. Siūlome visiems neperskaičiuotų pensijų gavėjams mokėti viso dydžio pensiją, netaikant dirbtinio jos dydžio ribojimo, ir manome, kad palikti ribojančią teisės normą iki tol kol liks gyvas bent vienas asmuo, kuriam ji taikoma, nėra tikslinga.

 Lietuvos Respublikos
 Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos
 Linas Kukuraičius

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIO SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. I-1336 10, 15, 16, 24, 32 IR 34 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018 m. spalio 9 d. išvada Nr. (1.6E)2T-741	4.1 Neaišku, kas turima omenyje Projekto 4 straipsnyje, kur dėstomos Įstatymo 24 straipsnio 6 ir 7 dalys, vartojant nuostatą „kitą išmoką, mokamą iš Fondo biudžeto ar valstybės biudžeto“. Atsižvelgiant į tai, kad įstatyminiame reguliavime yra nustatytas baigtinis sąrašas išmokų, kurioms mokėti būtina sąlyga – nustatytas asmens neįgalumo lygis, darbingumo lygis ar laikinasis nedarbingumas, bei siekiant apibrėžtumo, vertinamoje nuostatoje taip pat nustatytinos konkrečios išmokos, kurias Projekto rengėjai turi omenyje ir kurios aiškiai įvardytos įstatymuose. Analogiškas siūlymas teiktinas Projekto 5 straipsniui.	Neatsižvelgta. Įstatymo 24 straipsnio 6 ir 7 dalyse numatyta, kad Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prižiūri ar teisėtai mokamos išmokos tiek iš Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto, tiek iš valstybės biudžeto. Išmokos, kurios mokamos iš valstybės biudžeto apibrėžiamos atitinkamas išmokas reglamentuojančiuose įstatymuose. Todėl siūlytina palikti apibendrintą formuluotę.
	4.3 Nėra jokių nuostatų, kuriomis būtų nustatoma, kokiais kriterijais vadovaujantis būtų pasirenkama sveikatos priežiūros įstaiga, su kuria būtų sudaroma sutartis, kokiais dydžiais būtų apmokama gydytojams specialistams už darbą, kokius kriterijus turėtų atitikti paslaugos, kad jos būtų tinkamos apmokėti Fondo biudžeto lėšomis, kokiais kainomis būtų apmokamos minėtos paslaugos. Manytina, šie aspektai yra svarbūs tiek aiškumo, tiek biudžeto lėšų naudojimo skaidrumo kontekste. Be to, nėra pagrindų, atvejų, kuomet	Teisingumo ministerijos iškelti klausimai bus apibrėžti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytoje tvarkoje.

	būtų priimamas sprendimas pasitelkti gydytojus ar siųsti asmenį papildomai išsitiirti sveikatą, šių sprendimų priėmimo momentai (pavyzdžiui, ar iki išmokos paskyrimo, ar jau paskyrus išmoką).	
	4.5 Įvertinus Įstatymo 24 straipsnio pavadinimą ir turinį, manytina, Projekto 4 straipsniu teikiama siūlymai yra su jais nesusiję, todėl siūlytina tikslinti Įstatymo 24 straipsnio pavadinimą arba Įstatymą pildyti nauju straipsniu, kuriame nuosekliai ir išbaigčiai būtų reguliuojami Projekto 4 straipsnyje numatyti santykiai.	Neatsižvelgta. Įstatymo 24 straipsnio pavadinimas apibrėžia Fondo administravimo įstaigų santykius su kredito, mokėjimo ir (ar) elektroninių pinigų įstaigomis ir kitomis įstaigomis, įmonėmis ir organizacijomis. NDNT kaip tik ir yra kita organizacija, su kuria įstatymo projekto 4 straipsnyje aprašyti santykiai.
	5. Atsižvelgiant į Projekto 4 straipsnyje dėstomas Įstatymo 24 straipsnio 7 ir 8 dalių nuostatas, sistemiškai turi būti keičiami ir tie įstatymai, kurie reglamentuoja atitinkamų išmokų skyrimą, neskylimą, sustabdymą. Pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatyme yra aiškiai išskirtos sąlygos, kuomet asmuo turi teisę į ligos išmoką (8 straipsnis), kuriomis ligos išmoka nemokama (15 straipsnis).	Neatsižvelgta. Išmokų mokėjimo stabdymo ir neskyrimo pagrindų pakanka viename įstatyme. Įstatymai turi vienodą galią.
	6. Projekto 5 ir 6 straipsniais nėra išgrynintos Fondo valdybos ir Fondo valdybos teritorinių skyrių funkcijos, aiškiai atribota kompetencija. Be kita ko, Projekto 4 straipsnyje vartojama nuostata „Fondo administravimo įstaigos“ apima tiek Fondo valdybą, tiek jos teritorinius skyrius, o pagal Projekto 5 ir 6 straipsnius nėra siūloma suteikti tų pačių teisių ir funkcijų visiems subjektams.	Neatsižvelgta. Įstatymo projekte aiškiai nustatyta kokias funkcijas atlieka Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba ir kokias funkcijas – Fondo administravimo įstaigos.

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraitis

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽALOS ATLYGINIMO DĖL NELAIMINGŲ ATSTITIKIMŲ DARBE AR SUSIRGIMŲ PROFESINE LIGA
LAIKINOJO ĮSTATYMO NR. VIII-366 12 IR 13 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
DERINIMO PAŽYMA**

Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018 m. spalio 9 d. išvada Nr. (1.6E)2T-741	Vertinamame projekte turi būti numatytos pereinamosios nuostatos, skirtos tinkamam naujų nuostatų įgyvendinimui (žr., pavyzdžiui, 2018 m. birželio 28 d. priimto Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymo Nr. VIII-1509 3, 15, 19, 26 ir 27 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-1339 6 straipsnio 2-4 dalis).	Neatsižvelgta. Lietuvos Respublikos žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga laikinojo įstatymo nuostatos taikomos įvykiams, įvykusiems iki 2000 metų. Šiuo metu galimi atvejai, kai bus skiriamas žalos atlyginimas tik dėl profesinio susirgimo bei, skaičiuojant koeficientą pateks seni laikotarpiai, kurių koeficientų skaičiavimas yra reguliuojamas Žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga laikinojo įstatymo 2 straipsnio 11 dalyje, todėl numatyti pereinamąsias nuostatas netikslinga.

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraitis